

Ղազար Փարպեցու պատմութիւնը, որ արժէ 1 ր., իսկ երկրորդ գիրքը՝ Ագաթանգեղոսինը, որ արժէ 3 ր.:

**ՀԱՅ ՄԵԾ ԹՕՐԵԼԵԱՆԻՆ ԱՌԹԻՒ ԱՌԱՋԱՐԿ-
ՆԵՐՄ ՀԱՅ ՄԱՄՈՒԼԻՆ ԵՒ ՊԱՏՐԻԱՐԿԱ-
ՐԱՆԻՆ**

Հայ գիրերու գիւտին 1500-ամեակը և հայ տպագրութեան 400-ամեակը տօնելու համար վարչութեան կողմէ Պօլսոյ թաղերուն և գաւառներու վարչութեան զինուած հրահանգը բաւականին գրաւական չին Մեծ Թօրելեանին ըստ արժանաւոյն տօնելու համար:

Այս առթիւ հայ Ժողովուրդը առանց ինքզինք պատրիարքարանի միջոցաւ շարժելու դատապարտելու՝ կրնայ իւրովսանն ընել բոլոր հնարաւոր միջոցներով, որպէս զի յօրինանք ոչ միայն անշնչելի մնայ հայ ստորեւո մէջ, այլ և տպագրելի ըլլայ մեզ շրջապատող ազգերուն վրայ: Կը սիրենք յուսալ, թէ ազնիւ մրցում մը տեղի պիտի ունենայ մասնաւոր կ'ի. Պօլսոյ թաղերուն մէջ զիրար գերազանցելու, յօրինանք փառաւոր տօնելու համար: Այդ Ժողովուրդին ինկած բաժինն է, իսկ ինչ բաժին որ կ'իյնայ հայ մամուլին և պատրիարքարանի վրայ, այդ մասնաւոր կ'ուզէիս:

Առաջարկս նայ մամուլին

Մինչև հոկտ. 13-ը մի քանի անգամ թերթին իխը 20 փարայի ծախել և գոյացած զրամով հայ մամուլի անստնով յօրելեանի՝ օրը շքեղ սեղան մը տալ Պօլսոյ բոլոր օտար մամուլի ներկայացուցիչներուն և կանաւոր մտաւորականներուն:

Մոյն յարմար առիթով պէտք է հասկցնել օտարներուն, մասնաւոր մեր հարկաններուն, թէ հայը զարեր առաջ ունէր իր մէջ քաղաքակրթութեան սաղրը, որուն ապացոյցն է քաղաքակրթ ազգերու լեզուներուն մէջ իրեն էն ճոյս զիր ունենալը: Մեծ Թօրելեանը հայ քաղաքակրթ աշխարհի ճշխարտապէս ծանօթացնելու էն յարմար միջոց-

ներէն մին է ու միանգամայն անբարբառ պրօպագանդը ի նպատակ հայութեան, որ մեհնել չուզեր:

Առաջարկս պատրիարքարանին

ա) Պատրիարքարանը ազգին բոլոր դասէն և կաթողիկ և բողոքական եղբայրներէն բաղկացած դործօն յանձնատուար մը կազմելու է, որուն պաշտօնը պէտք է ըլլայ աշխատիլ, թիւադրել, հրահանգել ազգ. մարմինները խորհիլ, կարգադրել և կարգադրել տալ ամեն բան, որպէս զի յօրելեանը համազգային կերպարանք մը ստանայ:

բ) Պատրիարքարանը պէտք է շրջաբերականով մը հրահանգէ բոլոր հայերուն, որպէս զի հոկտ. 12-ի շարաթ գիշերը լուսալատութիւններ ըլլան հայ տուններու մէջ:

Հնովմէական կազմադր կը տօնենք. ինչու նոյնքան և աւելի ևս խանդավարութեամբ չտօնենք մեր տօնը, որ հարիւրաւոր տարիներում մեր անգամ կը պատահի: Լուսալուսութեամբ և այլ իւրախճանութիւններով նայ՝ մեր պոպոկիկներուն մէջ պիտի արթնցնենք ազգային նուիրական զգացումը, երկրորդ՝ շատ մը հայ-լայիկ հայ ընտանիքներու մէջ խօսուած եւրոպական լեզուները գէթ այդ օրը պիտի պատկառին, տեսնելով թէ իրենք ուրիշներու սեփականութեան վրայ անխրաւարար թառած են հիւրասէր անցիկներու ազնուութեան շնորհիւ:

գ) Պատրիարքարանը պէտք է պաշտօնապէս հրաւիրէ կաթողիկ և բողոքական հայ եղբայրներու պաշտօնականութիւնը, որպէս զի իրենց ցանկալի մասնակցութիւնն ունենան իւր հայ այդ Մեծ Թօրելեանին մէջ:

Այդ հանդէսին մէջ պէտք է երգենք միահամուռ՝ Մէզպուրեանին հետ:

Եզգերնիս մէկ, լեզուիս մէկ, գիրերնիս մէկ,
Հայրենիք մէկ, հայրերնիս մէկ, փառքերնիս մէկ,
Ինչու շրջալստքերնիս մէկ,

Վարկեանը հանդիսաւոր և յարմար է ոչ միայն երգելու, այլ մասնաւոր գործելու:

Գրիգոր Արմունի

(«Հեռագիր»)